

Welkom op deze zevende zondag van Pasen. Deze dag nodigt ons uit om stil te staan bij minstens drie verschillende herdenkingen. Vandaag vieren we in Nederland 'Moederdag'. Meer gespreid over de wereld heeft deze zondag de naam 'Wereldcommunicatiedag'. Het derde punt van aandacht reikt de liturgie ons aan, je zou het 'doe-dag' kunnen noemen. We bevinden ons op het einde van de tussentijd tussen Pasen en Pinksteren. Het is een periode van zoeken: hoe kunnen we vorm geven aan het leven en de liefde van Jezus in ons alledaagse doen en laten. Alles bij elkaar heel veel om te gedenken, te vieren en te doen. Ieder van ons zal bij deze drie invalshoeken eigen gedachten en gevoelens hebben. Voor de een overheerst Moederdag, voor de ander is Wereldcommunicatiedag belangrijk. Weer een ander wil misschien vooral stilstaan bij het doen van de apostelen en onze navolging daarvan. Hopelijk krijgen die eigen gedachten en gevoelens ruimte in dit uur van eucharistie, uur van dankzegging voor het leven dat we kregen, dat we met elkaar delen en samen opbouwen.

Gebed

Eeuwige, wek in ons vandaag aandacht voor goed leven. Opdat wij oprecht kunnen ontvangen wat U ons geeft. Opdat wij in liefde uw gaven delen met elkaar. Opdat wij krachtig voortzetten wat U in ons begonnen bent. Door Jezus Christus een met U, Vader en Heilige Geest. Amen

Handelingen 1:15-17.20a.20c-26

Johannes 17:11b-19

Overweging

Deze zondag heeft zijn plaats tussen Hemelvaart en Pinksteren, tussen het afscheid van Jezus en de komst van de Heilige Geest. Terugdenkend aan de berichten in de twee lezingen van zojuist, krijgen we een idee van de toestand waarin de leerlingen van Jezus verkeren. Voor hen is het een tussentijd, ze weten het even niet, ze zijn het spoor bijster. Er is voor hen plotseling ook veel veranderd. Er is een eind gekomen aan de tijd dat ze

in levenden lijve met Jezus optrokken. Met hem hadden zij een hele geschiedenis van angst en verwondering beleefd. Het was een tijd van leren en de weg vinden, een periode van volwassen worden in geloof. Hoe spannend ook, in de nabijheid van Jezus voelden ze zich op hun plaats en veilig. Nu is hij weg. Maar hoe en met wie kunnen ze zijn visioen van vrede en gerechtigheid voorzetten, het visioen dat hen was gaan bezielen in de roerige tijd dat ze met Jezus optrokken? Geen gemakkelijke opgave. Uit de eerste lezing, Handelingen van de Apostelen, blijkt dat Judas vervangen moet worden. Wie kan zijn plaats onder de apostelen innemen? De geloofsgemeenschap moet georganiseerd worden. Het college van apostelen moet namelijk bestaan uit twaalf, zoals het oude Israël gebouwd was op de twaalf stamvaders, zonen van Jacob (Israël). Hoe moet het nu gaan met de opbouw en de uitbouw van het geloof waarvan Jezus de levende uitdrukking was? Jezus heeft voor hen gebeden. Hij deed dat in het hogepriesterlijk gebed, waarvan we een gedeelte hoorden in de evangeliëlezing. Jezus bidt daar tot de Vader: 'Zoals Gij mij in de wereld gezonden hebt, zo zend ik hen in de wereld'. Wie zich leerling van Jezus weet, heeft er ook weet van dat hij/zij zelf een glimp is van het grote visioen, een visioen dat concreet gestalte moet krijgen in de gemeenschap van gelovigen.

Hoe gebeurt dit? Hoe doen we dat? Ook wij hier zijn zelf voortdurend bezig met de opbouw van onze geloofsgemeenschap. Misschien dat de drie invalshoeken van deze zondag behulpzaam zijn de eigen weg te gaan als zussen en broers van de leerlingen van Jezus. Zij beginnen besef te krijgen van hun opdracht om te werken in de geest van Jezus nu hij hen lijfelijk heeft verlaten. Misschien kunnen we, in de geest van wat we vandaag vieren, drie stappen zetten. Ten eerste, in het verlengde van moederdag. Dat wij, alleen of samen, überhaupt een weg kunnen gaan, hebben we te danken aan het feit dat we geboren zijn. Voor ieder van ons is er een vrouw, een moeder, die ons leven gaf. We hebben er niet om gevraagd; leven krijg je, het is een puur geschenk. Een geschenk. Niet

voor iedereen altijd gemakkelijk om te beseffen. Misschien kan het vieren van Moederdag het besef versterken dat leven een gave is.

Wat je krijgt kun je delen: het is wereldcommunicatiedag. In de 57ste editie van deze dag schrijft paus Franciscus: 'Wij moeten niet bang zijn om de waarheid te verkondigen, ook al is die vaak ongemakkelijk, maar we moeten wel bang zijn om dit zonder liefde, zonder hart te doen... een hart dat met zijn kloppen de waarheid van ons wezen openbaart en waarnaar om die reden geluisterd moet worden. Dit brengt degene die luistert ertoe op dezelfde golflengte af te stemmen, zodat hij ertoe komt in het eigen hart ook het kloppen van de ander te voelen. Dan kan het wonder van de ontmoeting plaatsvinden.

Dankzij moeders kwamen wij in het leven met een kloppend hart. Rondom ons is het vol van kloppende harten. Wereldcommunicatiedag is bedoeld om de golflengtes van die harten op elkaar af te stemmen. Wanneer dat lukt, dienen we het visioen van vrede en gerechtigheid, het visioen dat de leerlingen van Jezus was gaan bezielen en dat zij in angst en met moed, met horten en stoten, gestalte hebben gegeven.

Voorbede

Eeuwige, wij bidden U voor alle moeders en voor onszelf aan wie zij het leven gaven. Versterk in ons het besef van dankbaarheid, opdat wij ten volle ons leven accepteren.

Moge Jezus ons helpen te luisteren naar het kloppen van de harten om opnieuw te ontdekken dat wij broers en zussen zijn, dat wij ons hoeders van elkaar voelen en de vijandigheid ontwapenen die verdeelt.

Wij bidden U dat vijandige volken en groepen de weg terugvinden om met elkaar in gesprek te gaan. Dat Uw waarheid hen de moed geeft tot respectvolle communicatie voor de opbouw van nieuw samenleven.

Slotgebed

Eeuwige, licht en leven, kom over ons met uw Geest,

Adem in ons opdat wij van harte bij elkaar zijn,

Dat de wereld een teken wordt van uw koninkrijk van vrede.

Zo bidden wij U, uit kracht van hem, Jezus, uw zoon, onze broeder. Amen